

מארינה צוואייבה

מרוסית: מירי ליטווק

מולדת

הו, שפה שלא נכנעת!
אותך אכר נבער מדעת
הלל עוד טרם תקופתי
- את, רוסייה, מולדתי!

גם בקאלוגה מעלה גבעה
פותרת לפני את כל טבעה.
מישורי מרחב עצום של אדמתי
מחוז זרים - מולדתי!

מרחב, כמו כאב, מפר מאז ומתמיד,
כל כך מולדת וכה גורלית,
עד כי בכל מקום, בכל מסע
את כל כלה אתי אשא.

מרחב עצום אשר דחק את הקרבה,
מרחב עצום אשר "חורי הבייתה!"
תבע.

מפל מקום - גם בין כוכבי רקיע -
אותי מוצא וממקומי מפקיע.

לא לחנם מכה במצחים
מרחק כחל ממים צמקים.

את! את ידי אתן! גם שתים!
את שתיהן! אחתם גם בשפתים
בפני תלון: מחלקת - אדמתי,
יהרתי - מולדתי!

לשתק, תהלה!
דלתות לא טורקים,
תשבחות!
שלחן -
אמה ומרפקים.

עצרי המלה!
לב! הרגע!
מרפק - מחשבה,
מרפק - ורקיה.

נעורים - אהבות,
זקנה - חמימות:
אין זמן להיות,
אין מפלט, אין מלוט.

אולי קצה מרתף -
אך בלי אנשים!
הפרז דולף,
הכסאות מרעשים.

פיות מדברים:
בולעים כל מלה.
הם משבחים
"יפי מפלא!"

קרוב או נכרי,
איש לא ידע,
כמה על עצמי
אני אבלה.

אלהים - בהמון,
חרשה - מקלאות.
גן עדן - מקום
שאין בו שיחות!

החמדן - בן זנונים,
הירקן - זניח!
בשבילי אלהים
הוא מי שהבטיח -

עד מהרה,
ספורות השעות! -
למען שתיקה
ארבעה קירות.

אל גרמניה

(4)

הו! סמק בתולה תמה
מבין חרשות אלון,
גרמניה!
גרמניה!
גרמניה -
עלבון!

חצי מפה לכיס תחבת,
את, נפש חלומית!
באגדות עמים כשפת,
כעת - על טנק עלית.

בפני אכרה צ'כית
מבט לא משפילה,
במשרין דורכת
על לחם של תקנה.

כאב עצום זועק כאן,
בארץ כה קטנה
מה דעתה, מר הרמן,
בן אם גרמניה?

הו! שגעון! הו, שגרון
גדלות! - את תשרפי,
גרמניה!
גרמניה!
לאבדון תלכי!

מתוך מארינה צוואייבה -
מבחר שירים העומד לראות אור
בהוצאת 'גוונים'